

АЛБАТРОСЪТ
Шарл Бодлер

Моряците на път понявга за забава
Улавят албагрос – огромен бял гигант,
От птичите ята, които с мощ стремглава
Пред кораба летят над злия океан.

Докоснал се едва до влажната палуба,
Той губи своя чар на властелин и бог
И като жалка твар със непохватност груба
Се спъва изтощен при всеки смешен скок.

О, колко е злочест сред хората всевластни –
Красавец преди миг, сега е грозен шут,
Един моряк жесток с лулата си го дразни,
А друг със него в такт накуцва като луд.

С подобна участ е на този свят Поета –
В ефира цар признат, но само там, уви!
Когато го свалят върху твърдта проклета,
Големите криле му пречат да върви.

/Превод от френски на Стефан К. Робев/